

det, Med Hensyn til, hvad der ved Sagens anden Behandling er blevet ytret i modsat Retning af en æret Landthingsmand ligeoverfor mig (Hæst), at det nemlig forekom ham, at Villkaarene vare for haarde, og at han vilde have foreslaaet en anden Norm for Overdragelsen, da troer jeg ogsaa, at man kan fuldkommen berolige sig i saa Henseende, da Paa-gjældende har erklæret sig tilfreds med de stillede Betingelser, og han, der er den afdøde Fæsters Stedsøn, jo maa bedst vide, hvad Stedet er værd; efter Lovudkastets Motiver har han jo erklæret sig fuldkommen tilfreds med den af Regjeringen foreslaaede Kjøbsum. Jeg troer derfor, at man med fuld Føie og uden Betænkelse kan gaae ind paa Loven, og istedetfor at opponere, vil jeg udtale min Tak til Regjeringen, fordi den har forelagt Lovudkastet i denne Form.

B. Christensen: Endskjønt man jo ganske vist meget vel kan være noget uenig i, hvad der under en Sag er blevet anført, uden derfor specielt at imødegaae det, saa finder jeg mig dog foranlediget til for den kommende Tids Skyld udtrykkelig at bemærke, at ligesom jeg for min Deel ikke kan tiltræde mange af de tildeels forskjelligartede Bemærkninger, som denne Sag har givet Anledning til, saaledes er det, naar jeg, som jeg allerede under Sagens første Behandling har erklæret, uden videre agter at stemme for Regjeringens Forslag, ganske væsentligt og overveiende begrundet deri, at vi her maae gaae ud fra, at det er en imellem Regjeringen og Kjøberen, naturligtvis med Forbehold af den lovgivende Magts Billigelse, allerede indgaaet Handel, og det forekommer mig, at det skulde være ganske særegne Forhold, som skulde kunne tilstede os under saadanne Omstændigheder at nægte Lovudkastet vor Billigelse. Jeg gjentager derfor, at jeg agter at stemme for Regjeringsudkastet, idet jeg ved min Tausghed i det Øvrige ikke vil have vedkjendt mig alle de Bemærkninger, der ere fremkomne i Sagen, og som jeg for en stor Deel finder ikke ganske rigtige.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Imellem de to mod-

staaende Anskuelser, der ere gjorte gjældende ved denne Sags Behandling, paa den ene Side den, at der skulde være stillet for haarde Villkaar for den, som attraaede Eiendommen til Arvesætte, og paa den anden Side, at Villkaarene skulde være for ugunstige for Universitetet, er det vanskeligt at danne sig nogen aldeles bestemt Mening uden at gaae ind paa den allerhøieste Grad af Detail og uden at have en Taxation, som dog heller ikke vilde kunne bevise, hvad en Auction vil lede til. Smidlertid har jeg, da en Taxation ikke har kunnet tilveiebringes i saa kort Tid, søgt at erhverve mig hderligere Erklæringer fra Universitetsqaesturen og Universitetsforvalteren, og disse Erklæringer, som jeg har modtaget idag, gaae begge ud paa med Bestemthed at bekræfte, at 11,000 Rb. maa ansees at være den Sum, der svarer til Eiendommens Værdi i Handel og Wandel, uden at man dog har villet indstaae for, at den ikke ved en Auction skulde kunne udbringes til Noget over eller maastee ogsaa Noget under denne Sum. Til de specielle Bemærkninger, jeg tidligere har tilladt mig, navnlig angaaende Bygningernes Bestaaen-
 fenhed, har jeg endnu at tilføie, at Forderne skulle lide af Smurhed, og at de i høi Grad trænge til Mergling, at Gaarden albrig har været i nogen regelmæssig Drift, at Bygningerne ere maadelige, at Avlsbruget er i en saa forsømt og ussel Tilstand, at man, naar man ikke faae Gaarden omgivet af gode og velbevorne Steder, skulde troe, at man, som det hedder: „var et Hundrede Aar tilbage i Tiden.“ Dette er, som jeg antager, Altsammen en Følge af den afdøde Fæsters langvarige Sygdom; men paa den anden Side er det erkjendt, at den ved en duelig Bestyrelse og passende Pengemidlers Anvendelse vil kunne blive en meget god Gaard. At komme ind paa Detaillen turde der, som alt tidligere bemærket, være saa meget mindre Anledning til, som der her kun handles om en Bemyndigelse, hvis Nødvendighed ligger i, at der er hengaaet en længere Frist end den Lovbestemte for Overdragelse til Arvesætte eller Eiendom. Jeg skal saaledes gjentagende paa det Bedste anbefale Lovudkastet til Billigelse, som det, jeg troer snarest turde være i vedkommende private Mandes Interesse.